

GRUPLA PSİKOLOJİK DANIŞMADA TERAPÖTİK BİR GÜÇ OLARAK PSİKOLOJİK DANIŞMAN

Gamze ÜLKER TÜMLÜ

Kastamonu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Anabilim Dalı, Kastamonu.

Nilüfer VOLTAN ACAR

Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Anabilim Dalı, Ankara.

Özet

Grupla psikolojik danışmada etkili bir terapötik güç olan psikolojik danışman gruptaki diğer terapötik güçler olan ait olma, güven, gruba katılma, sorumluluk alma, açıklık, gruba hazır olma, terapötik gerilim, beklentiler, grup tarafından kabul, grubun çekiciliği, geri-bildirim grubun üyeleri gibi öğeler arasındaki dengeyi saylayan bir işleve sahiptir. Lider, grup sürecinde tüm bu öğelerden etkilenip aynı zamanda her birini etkileme durumundadır. Bu makalede grupla psikolojik danışmada etkili bir terapötik güç olan psikolojik danışmanın sahip olduğu terapötik beceriler, kişilik özellikleri, liderlik tarzı ve grup içerisindeki rolü ve işlevleri üzerinde durulmuştur.

Anahtar sözcükler: *Psikolojik danışman, grupla psikolojik danışmada terapötik güçler*

PSYCHOLOGICAL COUNSELOR AS A THERAPEUTIC FORCE IN GROUP COUNSELING

Abstract

As an effective therapeutic force in group counseling, the psychological counselor has a function to provide equilibrium among other therapeutic forces such as belonging to the group, confidence, participation in the group, taking responsibility, openness, readiness, therapeutic tension, expectations, acceptance by the group, attractiveness of the group, group members and feedback. In the process of group counseling, the leader is not only affected by all of these forces, at the same time the leader influences the other forces. In this article, it is aimed to investigate the therapeutic skills, the personality, the leadership style, the role and the functions of the group counselor.

Keywords: *Psychological counselor, therapeutic forces in group counseling*

1. Giriş

Naar'ın (2007) da belirttiği gibi her grup terapisti, herhangi bir grup üyesi gibi, kendine özgü bir bireydir. Gruplar da tıpkı bireyler gibi kendilerine özgüdürler, dolayısıyla içlerinde farklı dinamikler barındırırlar. Gruplar tüm farklılıklarına rağmen terapötik güçlerden oluşmaları bakımında ortak bir noktada buluşmaktadırlar. Voltan-Acar'ın (2009) belirttiği üzere grupla psikolojik danışmada etkili bir güç olan psikolojik danışman gerekli yardım becerilerini verme konusunda uzmanlaşmış kişidir ve gruptaki diğer terapötik güçlerin oluşmasına, danışanların davranışsal amaçlarını saptamalarına, yardım alıp-vermeyi öğrenmelerine katkıda bulunmakta ve terapötik ortamı sağlamaktadır. Gordon'a göre (1955), bir model olarak liderin, üyeleri empati kurarak dinlemesi, üyelerin tepkilerini dikkatli bir şekilde anlaması, her bir üyenin katkılarının grupla ilgisini keşfetmeye çalışması ve bağımsızlıklarının artması için üyelerin çabalarını desteklemesi gerekmektedir (Akt. Ohlsen, 1977). Dolayısıyla psikolojik danışman, psikolojik danışma grubunda terapötik güçleri görmek, tanımak, onları nasıl kullanacağını bilmek aynı zamanda anti-terapötik güçlerle de nasıl baş edeceğini anlayabilmek durumundadır. Gruptaki her bir terapötik güç birbiriyeli ilişkilidir. *Grup tarafından kabul edilen* bir üye gruba *aidiyet* de hissetmektedir bu da beraberinde *gruba güveni* getirmekte ve bu doğrultuda grup üyesi kendini *gruba katmakta* ve *sorumluluk* olarak daha açık bir şekilde, içtenlikle kendini açmakta ve sonuçta *beklentilerini* daha kolay gerçekleştirmektedir. Psikolojik danışmanın bu doğrultuda etkin olması yerinde ve zamanında *geri-bildirimler* vermesi gerekmektedir. *Grubun çecikiliği* de tüm bunları desteklemekte ve grup üyesi *gruba hazır* olmaktadır. Tüm bu süreçten geçmek kolay değildir dolayısıyla grup oturumlarında *terapötik gerilim* de olmalıdır. Voltan-Acar'ın (2009) da belirttiği gibi bu terapötik gerilimin belli düzeyde yaşanması gerekmektedir. İstenilen yeni bir davranışı öğrenmeleri için grup üyelerinin bir doyumuzluk ve gerilim yaşamaları gerekmektedir; çünkü bu grubun işlemini sağlamaktadır. Ancak gerilimin çok fazla olması, danışanın kendi kaynaklarını kullanmasına ve gelişimine engel olacağından gerilim istenmeyen bir güç durumuna gelebilir. *Psikolojik danışman* grupla psikolojik danışmada hem destek sağlayan hem de kendisi de grubun bir üyesi konumunda etkili bir terapötik güçtür (Malnati & Trembley, 1974). Psikolojik danışman tüm bu güçlere de dikkat ederek grup oturumlarının verimli geçmesi için çaba sarf etmelidir.

Yalom'a (2002) göre grup liderinin üyelere yönelik temel tutumu ilgi, kabullenme, içtenlik ve empati öğelerinden biri olmak durumundadır. Ona göre hiçbir şey, hiçbir teknik düşünce bu tutumun önüne geçmemelidir.

1.1. Profesyonel Bir Birey Olarak Psikolojik Danışman ve Kişilik Özellikleri

Fehr'e (2004) göre gerçekten etkili bir grup lideri olunmak isteniyorsa grup terapisine katılarak "masanın öbür tarafında olma" deneyimini yaşamış olmak gerekmektedir; çünkü hiç kimse kişiler arası güçlüklerden arınmış değildir. Dolayısıyla bu güç-

lükler üzerinde durulursa, grup lideri olarak kişinin verimliliği de artabilir. Bir psikolojik danışmanın kullanması gereken en önemli araçlardan biri de bir birey olarak kendisidir.

Yakın kişiler arası ilişki içerisinde bir öğrenme şekli olarak psikolojik danışma, psikolojik danışmanların iletişimde çeşitli kalıp rollerin ardına saklanmadan, gerçek bir kişi olarak hareket etmelerini gerektirmektedir. Bu tam anlamıyla danışanın kişisel olarak da geliştiğini hissettiği, kişiler arası bir iletişim biçimidir (Corey, 2005). Eğer bir psikolojik danışman olarak, mesleki rollerin verdiği güvenin altına sığınarak hareket edilirse grup üyeleri de kendilerini kolayca saklama yoluna girebilirler yine Corey'in (2005), bir deyimine göre üyelerle uzlaşma yolu psikolojik danışmanın içtenliği ve yaşama olan bağlılığından geçmektedir. Bu doğrultuda Corey (2005) etkili bir psikolojik danışmanın kişisel özelliklerini şu şekilde sıralamıştır.

- Etkili psikolojik danışmanlar güçlü bir kişilik yapısına sahiptirler.
- Kendilerine saygı duyarlar ve kendileri olmaktan hoşnuturlar.
- Kendi güçlerini tanımayı ve kabul etmeyi başarabilirler.
- Değişime açıktırlar.
- Kendilerini yaşama bağlı hissederler ve yaşama yönelik tercihlerde bulunurlar.
- Yaşamlarını biçimlendirecek tercihler yaparlar.
- İnce bir mizah anlayışları vardır.
- Genellikle içinde buldukları anı yaşarlar.
- Diğerlerinin mutluluğuyla gerçekten ilgilenirler.
- İlişkilerinde sağlıklı sınırlar koyabilirler.

Yukarıdaki özelliklerden de anlaşılacağı gibi etkili bir psikolojik danışmanın kişisel özellikleri kendini gerçekleştirmekte olan insanın özellikleri ile benzerlik göstermektedir. Psikolojik danışma ve rehberliğin temel amacı bireyin kendini tanıması ve kendini gerçekleştirmesi olduğundan psikolojik danışman da bir birey olarak önce kendini tanımalı ve kendini geliştirmek için çaba göstermelidir.

Eisenberg ve Delaney (1993), yardımda bulunan psikolojik danışmanı bu konumu itibarıyla yardımcı ya da psikolojik danışman olarak ele almakta ve etkili yardımcıların/ psikolojik danışmanların kişisel özellikleri hakkında Corey'in belirttiklerine ek olarak şu maddeleri eklemektedir.

- Etkili bir psikolojik danışman çağdaştır ve insan davranışları ile ilgili bir dünya görüşüne sahiptir.
- Etkili psikolojik danışmanlar yardım ettikleri kişide güven rahatlık ve açıklık

duygusu yaratabilirler.

- Etkili psikolojik danışmanlar kendilerini beğenirler ve saygı duyarlar ancak yardım ettikleri kişileri kendi ihtiyaçlarının doyum aracı olarak kullanmazlar.

Tüm bu sıfatlarda da görüldüğü gibi psikolojik danışmanın kendisine ve diğerlerine karşı duyarlı olması ve de bir birey olarak kendinin farkında olması gerekmektedir. Sonuçta kimi liderler, dışa dönük, güçlü; kimi de içine kapalı çekingen olabilirler. Bazıları çok çabuk arkadaş edinebilirken, diğerleri daha uzak kalabilir. Bu türden özellikler ve bireysellikler, grup üyeleri için nasıl desteklenir ve yöreklendirilirse grup liderlerinin de kendi kişiliklerine uygun çalışma modelleri araştırmaları ve geliştirmeleri desteklenmelidir (Naar, 2007).

1.2. Grup Liderinin Rolü ve İşlevi

Her grubun kendine özgü bir dengesi vardır. Corroll ve Wiggins (2008), grup içi dengenin katılan üyelerin kişisel özellikleri, bu özelliklerin süreci nasıl etkilediği ve nihayetinde grup birliği ile ilgili olduğunu belirtmektedirler. Bazı gruplar, zaman içinde grup birliğini oluşturabilirler. Diğer gruplarda ise oturumların büyük bir kısmı çekişme içinde geçebilir. Hatta bazı gruplarda üyeler, büyük ölçüde sessizdirler ve göreceli olarak etkileşim içinde değildirler. Grup liderinin büyük bir rolü, var olan grup dengesini sağlamaktır.

Naar (2007), grup terapisi yaklaşımında temel olan üç öneri sunmakta ve bu üç önerinin liderin rolünü, işlevini ve sorumluluğunu anlayabilmek için de yararlı olacağını belirtmektedir. Bu üç öneri şunlardır:

- Terapinin amaçları, gittikçe artan bir bilinçlenme (farkına varma), bütünleşme ve yeni davranışların denenmesi olmalıdır.
- Gruplarda, yukarıdaki amaçlara açık ve net iletişimlerle başka bir ifade ile etkili bir süreç ve çatışmaların çözülmesi diğer bir deyimle ilgilenme yoluyla uğraşılmalıdır.
- Açık bir iletişimin oluşması ve çatışmaların çözülmesi de ancak güvenli, destekleyici ve her üyenin kolayca, kendiliğinden davranabildiği bir grup ortamı içinde olmalıdır.

Anlaşılabacağı üzere, grup lideri kendi rollerinin farkına vardıktan sonra grup üyelerinin de gruptaki rolleri ve amaçları üzerine farkındalık kazandırmaya çalışmalıdır. Gruptaki önemli bir teröpatik güç olarak da psikolojik danışman süreç boyunca aktif olması gerekmektedir. Yine Naar(2007), grup liderinin, güven ve karşılıklı saygı ortamının oluşturulma, gruba model olma, iletişimi kolaylaştırma ve etkili bir süreci hızlandırma, şimdi ve burada'ya dönme, grubun davranışı üzerinde odaklanma, içerik ile uğraşma, psikolojik danışma becerilerini kullanma, sözel olmayan tepkilere dikkat çekme, duyguları yansıtma gibi rolleri üzerinde durmuştur. Ayrıca grup liderinin rol-

lerinin yanı sıra sorumluluklarının da olduğu belirtilmiştir. Naar (2007), bu sorumlulukları şu şekilde sıralamaktadır.

- *Sürecin anlatılması*: Yeni üyelerle görüşülürken grup liderinin hem bu sürecin kendisi için ne anlama geldiğini ifade etmesi hem de gerçek dışı olmamaya yersiz beklentiler oluşturmamaya çalışarak, böyle bir grup yaşantısının üyelerin özel sorunlarına nasıl yardımcı olabileceğini söylemesidir.

- *Liderin grupta bulunması ve uygun toplantı yeri ve saatini netleştirmesi*: Liderin kendisine başvuranlarla önceden anlaşmış olduğu saatlerde, görevi başında bulunması, dürüst bir iş alışkanlığıdır ve uygun, rahat bir oturma yerinin ayarlanması ve bu yerin de sürekli bir değişime uğramaması önerilmektedir.

- *Grup liderinin tam katılımı*: Grup sırasında grup lideri kendini tam anlamıyla gruba vermelidir. Kuşkusuz, bazı geçici olaylar, yorgunluk, stresler liderin dikkatini kesintisiz olarak grup üzerine yoğunlaştırmasını etkileyebilir. Ancak böyle durumların sürmesine izin verilmelidir. Lider, kişisel yaşantısında, gruptaki işleyişini etkileyecek kadar yoğun bir stres içinde ise, onun da bir başka yerden kişisel yardım alması gerekmektedir.

- *Grup liderine ulaşılabilirlik ve gizlilik*: Liderin sorumluluğu, grup saatinin bitimiyle sona ermemektedir; çünkü oturumlar sırasında farkına varılan, “bitmemiş iş”lerin, çözüm süreçleri yaşanırken, eski dertler eşlenmektedir. Üyeler bu durumda oturumlar boyunca yoğun stres yaşayabilirler. Bu stres durumunun ortadan kalması ise uzun zaman alabilmektedir. Naar (2007), bu çatışmaların, beklenmeyen ani korkuların ve depresyonların grup lideriyle önceden konuşulmaktansa gruba getirilmesi gerektiğini vurgulamıştır; ancak insanların derdini anlatmak için başvurabileceği birinin bulunduğunu bilmesi rahatlatıcı bir duygu olduğundan acil durumlarda grup liderinin ulaşılabilir olması gerektiğini de belirtilmiştir. Ayrıca grup üyelerinin grupta söylediklerinin, her zaman için gizli kalması gerektiği konusundaki liderin sorumluluğu da açıktır.

Malnati ve Trembley (1974) liderin en büyük sorumluluğunun oturumların yapısını yönetmekle ilgili olduğunu ifade etmektedir. Grup liderinin üyeleri bilgilendirmesi en önemli işlevlerinden biridir. Ayrıca grup liderinin, üyelerin bireyselliklerini arka plana atmaması ve kendi problemlerine çözüm getirecek olanın yine üyelerin kendileri olduğuna inanması gerekmektedir.

1.3. Liderin Sahip Olması Gereken Beceriler

Voltan- Acar (2009), terapötik koşullar olarak empati, saygı, saydamlık, somutluk, ilişkinin şimdi ve buradalığı, kendini açma ve yüzleştirmeyi ifade etmiş ve tüm bu terapötik koşulları yerine getirebilmek için de terapötik becerileri bilmek ve kullanmanın gerekliliğine vurgulamıştır. Bireysel psikolojik danışma becerilerine ek olarak Voltan-Acar (2009) grupla psikolojik danışma becerisi olan “paylaşım” üzeri-

ne dikkat çekerek paylaşmayı, psikolojik danışmanın grup üyelerinden birinin daha önceki oturumlardan birinde anlattığı yaşantıları ve duygularıyla, diğer grup üyelerinin yaşantı ve duyguları arasında benzer yanlara dikkat çekmesi olarak tanımlamıştır. Ayrıca paylaşırma, o anda diğer grup üyelerine, ortak yaşantıları sorularak da olabilir.

Corey (2000), liderlik becerilerinin önemini vurgulamakta ve bu becerileri şu şekilde sıralamaktadır.

- Etkin dinleme (active listening)
- Yeniden ifade (restating)
- Açıklık getirme, (clarifying),
- Özetleme (summarizing),
- Soru sorma (questioning),
- Yüzleştirme (confronting),
- Duyguları yansıtma (reflecting feelings),
- Danışanları cesaretlendirme, destekleme (supporting),
- Empati kurma (emphatizing),
- Grup üyelerinin birbirleriyle iletişime açık olmalarını ve sorumluluk almalarını kolaylaştırma (facilitating),
- Model olma (modeling),
- Anlamli amaçlar oluşturma (setting goals),
- Değerlendirme (evaluating),
- Geri iletim verme (giving feedback),
- Gruptaki bir üyenin istenmeyen tutumlarına karşı diğer üyeleri koruma (protecting),
- Kendini açma (disclosing oneself),
- Grup için istenmeyen davranışların önünü kesme (blocking),
- Sonlandırma (terminating) .

Bu becerilere ek olarak Voltan-Acar (2009) bağlama (linking) becerisini vurgulamaktadır. Bu becerilerinin tümüne sahip olmak istenen bir durumdur; ancak lider her zaman bu kadar etkin olmayabilir. Bu noktada yardımcı liderlerden de yararlanılabılır. Benjamin'in (1978) tanımına göre yardımcı liderlik, kendi rollerinden emin olmayan ve müdahalelerine güvenmeyen iki acemi psikolojik danışmanın yaptığı bir

şey değildir.

Deneyimli psikolojik danışmanların göstereceği (Akt.Carroll ve Wiggins, 2008). Corey (2000) de bir yardımcı liderle çalışmanın liderin tükenmesini önlediğini belirtmiştir. Carroll ve Wiggins (2008) karşı cinsten yardımcı liderlerin ek bir model olma imkânı veren tipik kadın-erkek etkileşiminin bir örneğini sergileyebildiğinden bahsederken, Yalom (2002), bu konuda psikolojik danışmanın birlikte kesinlikle çalışmayacağını düşündüğü karşı cinsten bir meslektaşıyla bir gruba liderlik etmesinden, kendiyile uyumlu aynı cinsten biriyle bir gruba liderlik etmesinin daha uygun olduğunu belirtmektedir.

1.4. Liderlik Tarzları

Meier ve Davis (2006), her psikolojik danışmanın eninde sonunda kendi psikolojik danışmanlık tarzını geliştirdiğini ve bu tarzın belli bir kuramsal yaklaşıma veya belli bir kurumda kazanılan deneyimlere bağlı olarak geliştirilmiş olabileceğini belirtmektedir. Naar (2007) herhangi bir modele katı bir biçimde boyun eğmek ve kuramcılarının önerdiklerini hiç eleştirmeden benimsemenin kişinin kendiliğinden davranmasını engellediğine dikkat çekmektedir. Bu liderin yeni bilgilere, yeni gelişmelere açılmasına da engel olmaktadır. Grup üyeleri daha etkili bir iletişime yönelik becerilerini geliştirirken, geçmişin zincirlerinden kopup daha fazla bilinçlenirken, nasıl gittikçe daha öznel bireyler olarak geliştirelorsa, grup liderleri de aynı çerçeve içinde kendi tarzlarını bulmaktadır (Naar,2007).

Her liderin sahip olduğu tarz onun kişilik özelliklerinden ve psikolojik danışmaya bakışından etkilenmektedir. Grupta psikolojik danışmada lider sayısı kadar liderlik tarzı olduğunu belirten Corey (2000), liderlik tarzlarını sınıflamıştır. Bu sınıflamaya göre, kişilerarası karşıtı kişi-içi liderlik tarzında, kişilerarası grup liderliğini benimseyen grup lideri, grup üyeleri arasında etkileşime odaklanırken, kişi-içi grup liderliği tarzını benimseyen grup lideri grup üyelerinin içsel tepkilerine dikkatini yoğunlaştırmaktadır. Her iki liderlik biçimi de grup içinde kendisine yer bulmaktadır. Etkili liderler uygun olduğu durumlarda grupta her iki liderlik biçimini de sergileyen liderlerdir. Lider odaklı karşıtı grup odaklı liderlik tarzında lider odaklı gruplar, grup üyelerinin lidere itaat etmesi üzerine kuruludur. Grup odaklı gruplarda ise grup üyelerine ve aralarındaki ilişkilere odaklanılmaktadır. Bu liderlik tarzında, çözüm üyelerin bireysel ve ortak gözlemlerinden ve değerlendirmelerinden ortaya çıkmaktadır. Otoriter grup liderliğinde, grup liderleri, kendilerini uzman olarak görmekte, grup dinamiklerini anladıklarına ve böylece grubun ve bir üyenin davranışını en iyi açıklayacak kişi olduklarına inanmaktadır. Bu liderler çoğu zaman kontrol edicidir. Grup üyelerinden itaat ve uyma davranışı beklemektedirler. Bu liderlik tarzı, birçok psikanalitik yönelimli liderler ve grup liderliğini öğretme ya da kontrol etme ile eşdeğer gören güçlü eğitimlik geçmişi olan liderler tarafından sergilenmektedir. Kriz durumlarında bu liderlik tarzı oldukça başarılıdır. Demokratik grup liderliği tarzını benimseyen grup liderleri grup üyelerine kendi potansiyelleri kadar grubun diğer üyeleri-

nin de potansiyellerini geliştirme konusunda güven duymaktadırlar. Bu liderler grup sürecini kolaylaştırma işlevi görürler ve grup sürecini yönetmeye kalkmamaktadırlar. Grup üyeleriyle iş birliği yapmakta ve sorumlulukları paylaşmaktadırlar. Bu yaklaşımı benimseyen liderler daha çok hümanist ve fenomenolojik yaklaşım yönelimli liderlerdir. Umursamaz liderlik tarzında ise grup liderinin sadece adı vardır. Bu liderler gruba bir yapı ve yön sunmakta başarısızdırlar. Bazı acemi grup liderleri tehdit edici olmamak için bu liderlik tarzını seçebilirler ayrıca kimi liderler ise herhangi bir ağır, önemli karar almaktan sakınmak ve böylece popülaritesini arttırmak amacıyla bu liderlik tarzını seçebilirler.

2. Sonuç

Grupla psikolojik danışmada etkili bir terapötik güç olan psikolojik danışman hem grubu etkileyen hem de gruptan etkilenen bir öge olarak grupta yer edinmekte ve terapötik ilişkileri sağlamaktadır. Grupla psikolojik danışmada kendisine bu önem atfedilen psikolojik danışman, grup içindeki rolü ve işlevi bakımından gerek kişilik özellikleriyle gerekse benimsediği liderlik tarzıyla diğer üyelere model oluşturmakta ve terapötik ortamı bu güçlerin birleşimiyle kontrol etmektedir. Profesyonel bir birey olarak sahip olduğu bilgi ve becerileri kullanarak, eksik olduğu durumlarda ise kendi de yardım alarak eksiklerini görebilen yapısıyla lider grupta örnek olmakta grup üyelerinin yararına olabilecek sahip olduğu her türlü becerileri sonuna kadar kullanarak bu süreçte aktif bir rol almaktadır. Sorumlulukları olan ve bu sorumlulukların bilincinde olarak psikolojik danışma oturumlarını yönlendiren psikolojik danışman sahip olduğu bu sorumlulukları daima üyelerin yararına kullanan ve grup üyelerinin kendi sorunlarına kendilerinin çözüm bulması için yardımında bulunan kişidir.

3. Kaynakça

1. Carroll, M. R., & Wiggins, J. D. (2008). *Grupla psikolojik danışmanın öğeleri kavramlar, ilkeler ve uygulamalar* (1. Baskı). (S. Doğan, ed., Çev.). Ankara: Pegem Akademi.
2. Corey, G. (2000). *Theory & practice of group counseling* (5th ed.). USA: Wadsworth/Thomson Learning.
3. Corey, G (2006). *Psikolojik danışma, psikoterapi kuram ve uygulamaları*. (7.Basım). (T.Ergene, Çev.). Ankara: Mentis Yayıncılık.
4. Eisenberg, S & Delaney, D.J. (1993). *Psikolojik danışma süreci* (1.Baskı). (N. Ören, M. Takkaç, Çev). İstanbul.
5. Fehr, S.S. (2004). *Grup terapisine giriş* (2.Basım). (F.Zengir, Çev.). İstanbul: Sistem Yayıncılık.
6. Malnati, R.J.& Trembley, E.L.(1974). *Group procedures for counselors in educational and community settings*. (1th ed.). New York: Mss Corporation.
7. Meier, S.T & Davis, S.(2006). *Psikolojik danışmada temel öğeler* (1.Baskı). (S.Doğan vd. Çev.). Ankara: Pegem A Yayıncılık.
8. Naar, R. (1993). *Grup psikoterapisine ilk adım* (1. Baskı). (N. H. Şahin, Çev.). Ankara: İmge Kitabevi Yayınları (Orijinal çalışma basım tarihi 1982).

9. Ohlsen, M. M. (1977). *Group counseling* (2nd ed.). New York: Holt, Rinehart and Winston.
10. Voltan-Acar, N. (2009). *Grupla psikolojik danışma ilke ve teknikleri* (Geliştirilmiş 7. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
11. Voltan-Acar, N. (2009). *Yeniden terapötik iletişim kişilerarası ilişkiler* (Geliştirilmiş 6. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
12. Yalom, I. D. (2002). *Grup psikoterapisinin teori ve pratiği* (1. Baskı). (A. Tangör ve Ö. Karaçam, Çev.). İstanbul: Kabalıcı Yayınevi.

EXTENDED ABSTRACT

The psychological counselor, who is an efficient therapeutic force in psychological counseling, has the function of providing a balance among the other factors such as, belonging, confidence, participation in the group, taking responsibility, openness, being ready for the group, therapeutic tension, expectations, acceptance by the group, group attraction, feedback and group members. Within the group; A member who is *accepted by the group* feels a sense of belonging to the group and this is accompanied by *confidence in the group*; within this direction, the group member *involves himself/herself in the group*, takes *responsibility*, reveals himself/herself more *clearly* and sincerely, and thus, actualizes his/her *expectations* more easily. Therefore, the psychological counselor should be effective and give right-timed feedbacks. *The attraction of the group* also supports all these factors and the member feels *ready for the group*. The psychological counselor, who is obliged to control all these elements, has to experience psychological counseling with this group in order to deal with this situation effectively. The leader, who integrates in the incomplete experiences by being purified from his/her own conflicts in this way, can deal with resistance and tension more efficiently which are the anti-therapeutic forces in the group. The psychological counselor, who respects, listens to and accepts counsees empathetically under all circumstances with the help of his/her personal characteristics, is the kind of leader who consults a supervisor on insufficient feeling, for the benefit of the group and who adopts a leadership style trying to use his/her potential in the most efficient way.

The leader, who has the responsibility of others, is required to act as a free individual without hiding behind various set roles in psychological counseling and communication as a learning type within communication among close people. This is actually a kind of communication between people in which the counselee feels the sense of self-improvement (Corey, 2005). If, a psychological counselor acts with confidence and is provided by professional roles, group members can easily choose to conceal themselves. According to Corey (2005), agreement with the group is accomplished via the counselor's sincerity and commitment to life. Moreover, a psychological counselor should enable group members to be aware of their roles and purposes in the gro-

up after recognizing his/her own role as a leader. As a significant therapeutic force in the group, the counselor is required to be active throughout the process. Naar (2007), emphasized on the group leader's roles as creating an environment of confidence and respect, being a model for the group, facilitating communication, accelerating the efficient process, returning to "here and now", focusing on the group's manners, dealing with the content, using psychological counseling abilities, drawing attention to non-verbal reactions and reflecting emotions. The leaders having these roles also have some responsibilities such as explaining the process, being with the group, determining the appropriate time and place of meetings, controlling accessibility and confidentiality by fully participating in the process. As Corey (2005) states, they possess a strong character, are self-respectful, enjoy being as themselves, may succeed in recognizing and accepting themselves, are open to change, feel commitment to life, make choices towards life and to change their lives, have a sense of humor, generally experience the moment they are in, are really interested in others' happiness and can have reasonable constraints in relationships. In addition to these traits, Eisenberg and Delaney (1993) state that an efficient psychological counselor has a modern view caring for human behaviors, create a kind of trust, comfort and sincerity in the person they help, they like themselves and are self-respectful and do not abuse the people they help for the benefit of their own needs. As such traits and individualisms are supported and encouraged for group members, research and studies on working models appropriate for the personal traits of group leaders should also be supported (Naar, 2007).

The psychological counselor may adopt many leadership styles within the group. However, succumbing to any strict model and adopting what theoreticians suggest without any criticism prevent people from behaving spontaneously. It also hinders the leader from reaching new developments. As group members increasingly improve to be more subjective individuals while group members develop their skills in a more efficient communication, become more conscious free of the restraints of the past, group leaders also find their own styles within the same framework (Naar, 2007).

As a consequence, the psychological counselor -who is an influential therapeutic force in group counseling-, finds a place as an element which not only affects but also is affected, and provides therapeutic relationships. The counselor who is attributed importance in group counseling sets a model for others both in view of the role and function, and personal traits and the adopted leadership style, and thus, controls the therapeutic environment with the integration of these forces. By using the knowledge and skills as a professional individual, recognizing his/her deficiencies and receiving help in circumstances when he/she feels insufficient; the leader sets an example for the group, utilizes all sorts of abilities for the benefit of group members and thus, plays an active role in the process. The counselor, who possesses responsibilities and, being conscious of these responsibilities, directs counseling sessions, is the one who always uses them in favor of the group members and helps them find solutions to their own problems by themselves.